

**EXCELENTEI SALE DOMNULUI PRESEDINTE AL ROMANIEI
TRAIAN BASESCU**

EXCELENTA,

Subsemnatii Dan Caraman, Doriana Cimpan, Ivona Elena Cerneschi, Daniel Catalin Fenechiu, Simona Mihaela Oprea, Alexandru Morarescu, Alice Draghici, Florin Surghie, Violeta Podolianu, Mihnea Stoica, Ingrid Zaarour - avocati in cadrul Baroului Bucuresti, Lovin Serban Niculae - decan al Baroului Ilfov, Papiniu Andreea Alexandra-notar public, respectuos va rugam sa primiti spre analiza prezentul material care reprezinta

AMICUS CURIAE

cu privire la necesitatea inaintarii de catre Excelenta Voastra in temeiul art. 77 alin. (2) din Constitutia Romaniei a unei cereri adresate Parlamentului Romaniei de reexaminare a *Legii pentru modificarea si completarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionarea a cainilor fara stapan.*

1. Incalcarea normelor de tehnica legislativa

La data de 10.09.2013, Comisia juridica, de disciplina si imunitati si Comisia pentru Administratie publica, amenajarea teritoriului si echilibru ecologic au inaintat Biroului Permanent al Camerei Deputatilor, Raportul comun asupra cererii de reexaminare a Legii pentru modificarea si completarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a cainilor fara stapan ca urmare a Deciziei Curtii Constitutionale nr. 1/11.01.2012 trimise Comisiei pentru Administratie publica, amenajarea teritoriului si echilibru ecologic si Comisiei juridice, de disciplina si imunitati, in vederea reexaminarii, in data de 18.03.2013.

Ab initio, va rog sa observati ca cele doua comisii au avut la indemana un timp pe care il apreciem ca suficient si rezonabil (aproximativ 6 luni) pentru pregatirea si inaintarea Raportului comun.

Cu toate acestea, apreciem ca Raportul este criticabil fiind intocmit in mod superficial, in graba, sub tensiunea momentului si omitand in mod culpabil aspecte de drept si de fapt care, cunoscute de membrii Camerei Deputatilor ar fi putut influenta votul acestora sau cuprinsul amendamentelor admise.

Legiferarea cunoaste doua mari momente:

- a) constatarea existentei situatiilor sociale ce reclama reglementarea juridica ;
- b) desprinderea idealului juridic care trebuie sa se aplice acestor situatii in functie de constiinta juridica a societatii.

Actiunea legiuitoare implica tendinta de schimbare, de inovare a unor solutii juridice normative noi, apreciate ca superioare sau mai bune decat solutiile de reglementare existente.

Actiunea de legiferare este supusa unei discipline stricte ca de altfel si procedura de legiferare, Parlamentul fiind tinut printre altele sa respecte Constitutia Romaniei precum si Deciziile Curtii Constitutionale. A gandi si a actiona altfel inseamna a accepta abuzul, haosul si lipsa de responsabilitate in activitatea si procesul de legiferare cu influente nefaste asupra societatii romanesti si a Statului Roman.

In mod culpabil, raportul comun al celor doua comisii ascunde teze importante cuprinse in considerentele Deciziei Curtii Constitutionale nr. 1/11.01.2012, obligatorie atat in ceea ce priveste dispozitivul cat si considerentele si reprezentand in fapt si in drept temeiul pentru care aceste doua comisii au inaintat Raportul comun Biroului Permanent al Camerei Deputatilor . Astfel, desi in cuprinsul Raportului sunt citate constatari ale Curtii Constitutionale : „...Curtea Constitutionala constata ca textul art. 1 pct. 8 din lege nu indeplineste cerintele de previzibilitate impuse de art. 1 alin. (5) din Constitutia Romaniei, republicata. Curtea retine ca textul art. 1 pct. 8 din lege stabileste solutiile preconizate cu privire la obligatia autoritatilor publice de a gestiona problema cainilor fara stapan fara a tine seama de ordinea in care trebuie aplicate, astfel incat autoritatile publice chemate sa aplice legea critica vor fi puse in situatia de a alege aleatoriu una sau mai multe dintre acestea. Or, solutiile preconizate de un act normativ, nu pot fi aplicate in mod aleatoriu, legiuitorul fiind obligat sa stabileasca conditii, modalitati si criterii clare si obiective de aplicare. Astfel, raportat la legea critica Curtea observa ca legiuitorul trebuie sa stabileasca o ordine de prioritate cu privire la aceste solutii, iar solutia eutanasierii cainilor fara stapan sa fie aplicata doar in ultima instanta, respectiv numai atunci cand toate celelalte solutii au fost aplicate corespunzator de catre autoritatile locale, dar nu si-au atins scopul de a limita sau de a eradica acest fenomen – cu privire la importanta prevederii ordinii de aplicare a

unor masuri legislative, a se vedea Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 482 din 7 iulie 2011”, sunt omise alte teze la fel de importante : „Demnitatea umana, sub aspect constitutional, presupune doua dimensiuni inerente, respectiv relatiile dintre oameni, ceea ce vizeaza dreptul si obligatia oamenilor de a le fi respectate si, in mod corelativ, de a respecta drepturile si libertatile fundamentale ale semenilor lor (a se vedea, in acest sens, si Decizia nr. 62/18.01.2007, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 104 din 12.02.2007), precum si relatia omului cu mediul inconjurator, inclusiv cu lumea animala, ceea ce implica, in privinta animalelor, responsabilitatea morala a omului de a ingriji aceste fiinte intr-un mod de natura a ilustra nivelul de civilizatie atins”.

In acest mod continutul amendamentelor propuse si admise precum si spiritul, esenta legii au fost viciate.

Curtea Constitutionala arata ca solutia eutanasierii cainilor fara stapan trebuie sa fie aplicata doar in ultima instanta, respectiv numai atunci cand toate celelalte solutii au fost aplicate **corespunzator** de catre autoritatile locale dar nu si-au atins scopul de a **limita** sau de a eradica acest fenomen (a se observa si Decizia nr. 536/28.04.2011 a C.C.R.).

Criticam Raportul comun prin prisma absentei in cuprinsul sau a :

- constatarii aplicarii corespunzatoare / necorespunzatoare a solutiilor alternative dintre care cea mai importanta este sterilizarea cainilor fara stapan de catre autoritatile locale;
- motivele care au dus la aplicarea necorespunzatoare a solutiilor alternative, prin prisma justificarii necesitatii aplicarii inca de la inceput a „solutiei finale”.

Astfel, Raportul comun trebuia sa cuprinda amendamente admise in sensul mai sus aratat. Prin aceasta omisiune s-a dorit protejarea persoanelor implicate, responsabile si cu putere de decizie din Administratia locala, care au fost incapabile sau nu au dorit din ratiuni care intra in sfera ilicitului penal sa solutioneze problema cainor fara stapan uzand de cadrul legislativ aflat la indemana pana la petrecerea evenimentului tragic din septembrie 2013.

Nu exista o evaluare preliminara a impactului modificarilor legislative propuse prin amendamente asupra societatii romanesti. Singura „evaluare” a fost facuta prin luarile de pozitie ale unor lideri formatori de opinie si politicieni, transmise in societate prin canale media si care in mod nerezonabil si uneori profund neresios au

antamat uciderea tuturor cainilor ca fiind unica solutie, expunand chiar batjocurii persoanele care nu impartasesc aceasta teza.

In legatura cu aceasta ultima categorie de persoane printre care ne numaram si noi, aratam ca legea in sine, prin solutiile adoptate, ne produce o tristete profunda. Consideram ca legea in forma trimisa spre promulgare incalca demnitatea umana, intrucat vointa legiuitorului vizeaza in fapt uciderea in masa a cainilor fara stapan. Asa se explica de altfel si modificarea termenului in care acestia pot fi cazati in adaposturi, de la 30 de zile la 14 zile (art. 4 din lege) precum si ambiguitatea formalitatilor ce trebuiesc indeplinite, *versus* posibilitatea reala de a le fi salvata viata. Astfel, termenul de 14 zile lucratoare este insuficient pentru evaluarea medicala, sterilizare, control si eventual tratament medical, vaccinare, deparazitare, imunizare, microcipare, cunoscand ca nu poate fi dat spre adoptie decat cainele care a trecut prin aceste faze. Mai mult decat atat, in acelasi interval, adoptatorul trebuie sa pregateasca documentatia necesara (dovada spatiului din care sa rezulte conditiile corespunzatoare de crestere si adapostire a cainilor, a resurselor materiale pentru cresterea si intretinerea cainilor, a acordului asociatilor de proprietari sau a vecinilor de curte, plata taxei de adoptie al carui quantum nu este cunoscut pana in acest moment). Totodata, in acelasi interval, adoptatorului trebuie sa i se creeze conditii efective si nu formale prin care sa poata lua cunostinta de existenta cainelui oferit spre adoptie, de caracteristicile acestuia si de timpul ramas pana la uciderea lui. Constatam ca Parlamentul nu a dorit sa-si asume responsabilitatea folosirii unor termeni adecvati interesului urmarit.

Astfel, desi **eutanasia** reprezinta un procedeu de suprimare a vietii, asistat medical si care are ca unic scop, nobil, de a-l feri pe subiect in continuare de suferintele cauzate de o boala incurabila, termenul este folosit de legiuitor in mod gresit, fiind incalcate astfel principii obligatorii de definire a conceptelor care obliga ca in cadrul solutiilor legislative preconizate sa se realizeze o configurare explicita a conceptelor si notiunilor folosite in noua reglementare, care au un alt inteles decat cel comun, pentru a se asigura astfel intelegerea lor corecta si a se evita interpretarile gresite (art. 25 din Legea 24/2000 republicata). Actul normativ trebuie redactat intr-un limbaj si stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar si precis, care sa excluda orice echivoc, cu respectarea stricta a regulilor gramaticale si de ortografie. Termenii de specialitate pot fi utilizati numai daca sunt consacratii in domeniu de activitate la care se refera reglementarea.

Excelenta, respectuos va rugam sa observati ca la art. 7 alin. (2) din lege : „*Cainii nerevendicati sau neadoptati vor fi eutanasiati.....*”, la art. 7 alin (3) din lege : „*Decizia de eutanasiere*

se emite pentru fiecare caine in parte”, la art. 7 alin. (4) din lege: „Pana la indeplinirea procedurii de eutanasiere cainii pot fi revendicati sau adoptati”, termenul de eutanasiere este folosit in mod gresit si nepotrivit cu semnificatia sa. In mod corect si potrivit vointei Parlamentului Romaniei in locul sintagmei **eutanasiere** ar fi trebuit sa fie prevazut termenul de **omorare** sau **ucidere**.

Ca un aspect adiacent va invederam faptul ca procedura de eutanasiere si semnificatia acestui termen este descrisa in cuprinsul art. 5 din lege ceea ce face ca un observator atent si impartial sa fie cuprins de confuzie in intelegerea si aplicarea prevederilor art. 7 din lege.

Consideram ca Parlamentul Romaniei ar trebui ca macar de aceasta data, sa isi asume intreaga responsabilitate cu privire la intentiile sale. Daca s-a dorit eutanasierea cainilor fara stapan atunci, fara echivoc si in mod corect, procedura de suprimare a vietii poate viza numai cainii bolnavi incurabil. Daca legiuitorul a dorit disparitia tuturor cainilor fara stapan, atunci termenul corect si neechivoc este omorare sau ucidere.

2. Pacea sociala. Respectarea demnitatii umane

Potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) din Constitutia Romaniei : „Statul are ca fundament unitatea poporului roman si solidaritatea cetatenilor sai.” Potrivit prevederilor art. 4 alin. (2) din Constitutia Romaniei : „Romania este patria comuna si indivizibila a tuturor cetatenilor sai fara deosebire de rasa, de nationalitate , de origine etnica, de limba, de religie, de sex, de **opinie**, de apartenenta politica, de avere sau de origine sociala.”

Excelenta, respectuos va rugam sa constatati :

- Exista multi cetateni romani care nu sunt convinsi ca uciderea tuturor cainilor fara stapan reprezinta o solutie morala si civilizata ;
- Exista multi cetateni ai acestei tari care considera ca autoritatile locale si publice ar trebui sa respecte obligatia de a asigura informarea corecta a cetatenilor asupra treburilor publice si asupra problemelor de interes personal (art. 31 alin. (2) din Constitutia Romaniei). Solutia legislativa adoptata, fara aratarea motivelor care au facut imposibila aplicarea metodelor alternative, fara aratarea persoanelor vinovate de acest esec, a divizat societatea si a subminat solidaritatea care trebuie sa existe intre cetatenii tarii. Consideram ca ar fi trebuit sa se faca un mic efort din partea autoritatilor locale si publice pentru a ne convinge ca desi

solutiile alternative au fost **aplicate corespunzator** iar toti cei implicati in proces au actionat cu **buna credinta** si in mod **profesionist** pentru respectarea anumitor standarde de viata ale cetateanului, nu exista decat aceasta solutie. Trecand peste faptul ca niciodata nu a fost pusa in discutie de catre clasa politica, intr-un mod temeinic, problema existentei sau inexistentei unei vietii civilizate in Romania, nu putem sa nu observam ca legea trimisa spre promulgare se inscrie in fapt in aceeaasi nota de desconsiderare a respectarii vointei, aspiratiilor, traiirilor, sentimentelor, nazuintelor cetatenilor acestei tari.

Am observat ca activitatea de „*capturare*” a cainilor fara stapan aflati pe domeniul public, reinceputa in forta de data recenta, naste pe de o parte satisfactie iar pe de alta parte suferinta. Trecand intr-un alt registru, indraznim ca pe aceasta cale sa intrebam clasa politica, in intregul ei : **Ce explicatii ofera un parinte copilului sau care asista la operatiunea de capturare a unui caine comunitar, stiind ca acesta urmeaza sa fie omorat?** Probabil ii va raspunde : „***Acest caine trebuie omorat pentru ca incerc sa te protejez iar cainele te poate ucide***” sau ii poate raspunde : „***Traim intr-o tara de barbari iar politicienii au dorit acest lucru***”.

Excelenta, va revine inalta misiune sa identificati si sa folositi parghiile necesare pentru a diminua cat mai mult socul resimtit de persoanele care din motive de educatie, cultura, moralitate, statut social, afectivitate, si relationare cu mediul inconjurator nu sunt pregatite sa accepte aplicarea unei astfel de legi, in forma trimisa spre promulgare, sentimentul de frustrare fiind intarit si de neasumarea raspunderii factorilor politici si din Administratia locala pentru situatia in care s-a ajuns.

Excelenta, va rugam sa ne permiteti sa incheiem, reamintind spusesele eminentului avocat si profesor Vintila Dongoroz care arata: „***O lege care cere omului sa nu fie om, este absurda si nu poate fi pusa in aplicare***”.

Cu aleasa consideratie,

Bucuresti
15.09.2013

av. Dan Caraman

av. Doriana Cimpan

av. Ivona Elena Cerneschi

av. Daniel Catalin Fenechiu

av. Simona Mihaela Oprea

av. Alexandru Morarescu

av. Alice Draghici

av. Florin Surghie

av. Violeta Podolianu

av. Mihnea Stoica

av. Ingrid Zaarour

av. Dr. Lovin Serban Niculae

notar Papiniu Andreea Alexandra